UN MECI DE BOX ROMÂNIA—EUROPA ?

• NOI AMĂNUNTE DE LA CONFERINȚA DE PRESĂ CU PREȘEDINTELE COMISIEI DE ORGANIZARE A C.E. DE BOX, GH. GURIEV • 15 GALE ÎN 8 ZILE • CAMPIONATELE NAȚIONALE, IMPORTANT CRITERIU DE SELECȚIE • EXAMENUL ARBITRILOR CANDIDAȚI A.I.B.A.

Gh. Guriev, președintele Comisiei de organizare a campionatelor europene de box de la București

Continuăm publicarea informațiilor privind campionatele europene de box primite de la președintele Comisiei de organizare a C.E., **Gh. Guriev**, cu prilejul conferinței de presă de la Uniunea Ziariștilor.

• Campionatele europene se vor desfășura pe parcursul a 8 zile de concurs (31 mai — 6 iunie, 8 iunie), boxerii beneficiind de o zi de odihnă înaintea finalelor.

• Delegațiile celor 28 de țări participante vor sosi în Capitală în ziua de 29 mai. La 30 mai este programat — la Centrul de medicină sportivă — examenul medical al boxerilor.

• Delegațiile de boxeri participante la C.E. vor avea asigurat un bogat program de vizite la muzee, expoziții etc. De asemenea, vor putea participa la excursii special organizate.

• Toți sportivii vor fi cazați la hotelul din complexul sportiv „23 August".

La alcătuirea meniurilor vor colabora medici, specialiști, antrenori.

• Cronometrajul va fi asigurat de firma Longines. Comunicarea rezultatelor va fi făcută cu ajutorul unui panou luminos executat în Ungaria.

• Zilnic se vor desfășura cîte două gale. Prima cu începere de la ora 13, cea de a doua de la ora 19. Gala finalelor va începe la ora 18. Ceremonia de deschidere a campionatelor europene va avea loc în ziua de 31 mai, înaintea celei de a doua gale a zilei.

• Examenul pentru arbitrii candidați AIBA se va desfășura în sala de ședințe a complexului sportiv „23 August" (partea teoretică) și la sala Floreasca (partea practică). Pentru examinarea practică vor fi organizate gale în zilele de 27, 28 și 29 mai. Președintele juriului de arbitri al C.E. și al comisiei de examinare a candidaților este Roman Lisovski, vicepreședinte al AIBA.

• Materialul informativ prezentat de delegația noastră la ședința Comitetului executiv și a Biroului regional european al AIBA — care a avut loc recent la Londra — a fost socotit foarte complet. Oficialitățile boxului internațional și-au manifestat satisfacția față de măsurile luate de Comisia de organizare pentru a se asigura cele mai bune condiții de lucru diferitelor comisii, o ambianță plăcută participanților la C.E.

Cu prilejul acestei conferințe de presă, redacția ziarului „Sportul" a făcut Comisiei de organizare a C.E. două propuneri :

1. Să se organizeze, la 3 zile după încheierea campionatelor europene, un meci de box între echipa EUROPEI (alcătuită din campionii europeni) și reprezentativa ROMÂNIEI.

2. Boxerii eliminați în primele tururi să fie invitați să participe la gale amicale, organizate într-o serie de orașe nu prea depărtate de Capitală (Ploiești, Brașov, Pitești, Constanța, Galați, Craiova, Buzău, Brăila ș.a.).

Președintele Comisiei de organizare a C.E., GH. GURIEV, a socotit deosebit de interesante aceste propuneri și a promis că va face toate diligențele pentru realizarea lor.

• **La întrebarea „Care sînt criteriile de selecție a boxerilor noștri în formația ce va evolua la C.E. ?" — pusă de un reprezentant al ziarului nostru, tov. Gh. Guriev a dat următorul răspuns: „Colegiul de antrenori, colectivul de tehnicieni care se ocupă de pregătirea boxerilor (I. Popa, C. Dumitrescu, I. Chiriac, T. Niculescu și Alex. Vladar) și, bineînțeles, biroul federal, vor avea ca important criteriu de selecție campionatele naționale ce se vor desfășura între 4 și 13 aprilie. Cum înscrierea nominală trebuie prezentată la 20 mai, se vor mai putea face anumite retușuri. În cazul cînd un boxer nu manifestă o formă sportivă la nivelul exigențelor, el va fi opus, în gală publică, contracandidatului său".**

„AM VENIT ÎN ROMÂNIA SĂ ÎNVĂȚĂM"

— declară dl. KEDDAD ABDERRAHMANE, președintele federației algeriene de box

Reprezentativa de box a Algeriei și-a încheiat turneul în țara noastră. Așteptată cu legitim interes, deoarece venea pentru prima dată în România, selecționata algeriană n-a putut să ne edifice asupra posibilităților sale, deoarece — așa cum scriam deunăzi — a sosit în București doar cu 24 de ore înaintea primului meci, după o călătorie extrem de obositoare. Pe de altă parte, trebuie avut în vedere faptul că, exact în aceste zile, o altă reprezentativă a Algeriei a susținut un meci în Tunisia.

Ce concluzii se pot trage deci din meciurile vizionate la București și la Constanța?

Misiunea selecționatelor noastre a fost, evident, ușoară. Oaspeții, majoritatea foarte tineri și deci lipsiți de experiență competițională, n-au putut opune o rezistență dîrză. Am admirat la mulți dintre ei acuratețea stilului de luptă, eschivele spectaculoase, lupta la mică distanță. Le lipsește, însă, forța de lovire, rezistența.

Cu toate că adversarii nu le-au pus probleme deosebite, selecționabilii noștri n-au corespuns decît parțial. Singurul care s-a detașat (la București) a fost cocoșul Pavel Nedelcea, care a și avut un partener de luptă (Rahmani Abdelkader) foarte bun. Cu un ritm debordant, Nedelcea a plasat lovituri variate, înțelegîndu-și atacurile îndeosebi în ultima repriză. În gala de la Constanța, Mihai Aurel a confirmat partida remarcabilă de la Belgrad. Deși adversarul său a fost mult mai înalt, incomod, Mihai l-a dominat insistent. Note „de trecere" pot fi acordate de asemenea, lui Ion Dinu, pentru boxul sobru și eficace pe care-l practică, precum și tînărului Gheorghe Drugă. Cu toată experiența sa bogată, Constantin Ciucă n-a evoluat convingător în partida cu tînărul de 19 ani, Salmi Taib. E drept, el a dominat mai mult, dar s-a lovit de un adversar foarte mobil, prompt în riposte, căruia n-a știut să-i găsească antidotul. Paul Dobrescu, Constantin Buzuliuc și chiar Ion Govaci intră, de asemenea, în categoria celor care nu ne-au edificat.

După încheierea meciului de la Constanța, domnul *Keddad Abderrahmane*, președintele federației algeriene, a ținut să ne facă cunoscută opinia sa în legătură cu întîlnirea inaugurală dintre cele două reprezentative : *„Am venit cu multă bucurie în România. Cunoșteam că aveți boxeri buni și, văzîndu-i în ring, mi-am dat seama că echipa română este robustă. M-a impresionat mai cu seamă excelenta pregătire fizică. Am venit — deci — în țara dv. să învățăm mai mult box, deoarece, în condițiile pierderii unui mare număr de sportivi, noi am fost nevoiți să luăm munca de la început. Susținînd un mai mare număr de întîlniri vom căpăta, fără discuție, experiență. Cred că în viitor meciurile dintre sportivii noștri și cei ai dv. vor fi mult mai echilibrate".*

Romeo CALARAȘANU

N. NIKIFOROV - DENISOV :

„Pentru mine, vîrsta nu contează..."

N. Nikiforov-Denisov, unul dintre vicepreședinții A.I.B.A. și președintele biroului regional european de box, ne-a dezvăluit părerile sale cu privire la perspectivele boxului amator european. Vor prima oare, în confruntările continentale de la București, tehnica sau combativitatea, rutina sau elanul, deci tinerețea ? Și iată răspunsul :

— Toți cei care îndrăgesc boxul vor să vizioneze în ring un spectacol frumos, o adevărată scrimă pugilistică. Dacă-l practici așa cum trebuie, boxul devine o artă. M-ați întrebat ce element va avea întîietate la campionate, rutina sau tinerețea ? Ei bine, pentru mine vîrsta nu contează. Eu sînt fericit cînd aplaud un pugilist tînăr, ca și pe unul mai vîrstnic, dacă bineînțeles această practică un box pur. Dacă tinerii și cei mai vîrstnici boxează din plăcere, din pasiune, așa cum au făcut-o László Papp, Enghibarian, Lagutin, Kulej, atunci boxul devine într-adevăr o artă, e sublim.

— Sînt unii arbitri A.I.B.A. care acordă victoria boxerilor mai tehnici, alții preferă pe pugiliștii mai combativi, mai puternici. Se pare că lucrurile nu sînt întocmai clare, chiar în sînul comisiei europene de arbitraj.

— Întotdeauna vor fi discuții cu privire la decizii. Arbitrii sînt și ei oameni și pot greși. Ați observat, probabil, că proporția deciziilor flagrant eronate a scăzut foarte mult în ultimii ani. Personal, respect pe arbitrii care trag cele mai juste concluzii dintr-un meci, conform regulamentului A.I.B.A. Fiți siguri că va veni timpul (și cred că aceasta se va întîmpla, într-o bună măsură, chiar la București) cînd toți oficialii vor saluta boxul tehnic.

— O ultimă întrebare, nelegată direct de campionatul european : considerați că într-un meci de 3 reprize boxerul își poate etala convingător calitățile tehnice ?

— Fără discuție. Chiar și într-un minut poate să demonstreze valoarea anumitor procedee. Cu o condiție însă : să muncească mult pentru a și le însuși.

R. C.

Din însemnările unui inter rătăcitor...

Nenorocitul

Oricît mă pasionează evoluția politicii mondiale, evoluția filozofiei, evoluția teatrului și a operetei, evoluția romanului, evoluția poeziei, evoluția salariilor pe glob, evoluția scurt-metrajului, evoluția picturii, evoluția prețurilor pe glob, evoluția amorului, evoluția primadonelor, evoluția junilor primi, evoluția bătrînilor secundari, evoluția pediatriei și — în directă legătură — evoluția armamentelor, evoluția gripei și evoluția seismografelor etc. etc., oricît țin, în calitatea de reporter inter-rătăcitor și cetățean al lumii să stau de vorbă și să schimb o idee cu marii morți și cu marii vii, cu mari înțelepți și cu mari proști, cu celebrii judecători și celebrii condamnați, cu patrupedele și cu miriapodele, cu călugării și cu actrițele uriașe etc. etc. — primul drum l-aș face azi în Anglia, să-l găsesc și să mă uit bine la omul acela care și-a marcat trei goluri în propria poartă, într-un singur meci de fotbal. Atita ghinion fascinează ca o vrajă. Atita sfînt nenoroc te duce înapoi, la vremea cînd zeii loveau fără cruțare oamenii abia ieșiți din găoace. Atita nenorocire te face să împietrești ca sub blestem și să lași dracului orice evoluție.

Clay

Mă irită, foarte, lăudăroșenia bătrînilor campioni pe seama lui Cassius Clay. Joe Louis spunea că pe vremea lui, Clay n-ar fi avut ce cîștiga pe ring. Cu o singură mînă, el, Louis, l-ar fi pus jos în repriza a 13-a. Gene Tunney declară că Dempsey și Louis l-ar fi terminat pe Cassius în mai puțin de trei reprize. Vorbe. Gargară. Gargara cu care toți ne clătim gura cînd vine vremea să dăm în primire. Higienă bucală — cînd nu mai poți face antrenamente la sac și maseurul nu mai are de ce să-ți parcheteze mușchii. Bunicul meu spunea că pe vremea lui se iubea altfel, mai profund. Bunica declara că pe vremea ei se gătea altfel, mai bine. Și ca să-mi dovedească asta, era gata să facă un meci de preparare a fripturii, prin ordinatoare. Ca și Louis, ca și Tunney, bunica era convinsă că ordinatorul va da cîștig fripturii și supei ei cu găluște. Ca și Louis, ca și Dempsey — bunica vroia triumful prin ordinator asupra zilei de azi. Dar nici unul nu observă că pe vremea lor minunată nu existau ordinatoare. Nici unul nu observă că pentru a mai fi mari și puternici, ei au nevoie de Clay și ordinatoare. E cea mai bună dovadă a puterii lui Clay. Numai Clay îi dă azi lui Louis iluzia că el, Louis, mai este campion, că mai are pumn, vanitate și putere de a se lăuda. E o mare forță — Clay. Azi. Iar cînd va ajunge și el la vremea gargarei cu vorbe, în loc de masaj va declara și el că-l pune k.o. cu o mînă pe pușiul care va fi atunci campion mondial. Vanitatea e singurul campionat în care toți participanții sînt capabili să nu retrogradeze, pînă la adînci bătrînețe.

Radu COSAȘU

SÎMBĂTĂ

BASCHET. Sala Floreasca, de la ora 17 : **Politehnica Buc. — Politehnica Brașov** (m) ; **Steaua — Dinamo** (m) ; **I.C.H.F. — Rapid** (m).

VOLEI. Sala Giulești, de la ora 17,30 : **C.P.B. — I.E.F.S.** (f, A) ; sala Progresul, de la ora 17 : **Universitatea — I.E.F.S.** (m, B) ; **Progresul — Rapid** (m, A) ; **Progresul — Flacăra roșie** (f, B).

ATLETISM. Sala din parcul „23 August", de la ora 15 : **concursul republican al cluburilor universitare.**

Unde mergem ?

DUMINICĂ

LUPTE. Sala Steaua (calea Plevnei 114), de la ora 10 : meciuri în cadrul primei etape a campionatului diviziei A ; participă echipele **Steaua, Steagul roșu Brașov, Metalul București** (greco-romane) și **Steaua, Dunărea Galați, Progresul Brăila** (libere).

JUDO. Sala Floreasca, de la ora 9,30 și de la ora 17 : **faza pe municipiul București a campionatului național individual de juniori.**

BASCHET. Sala Progresul, de la ora 8,30 : **Universitatea Buc. — Universitatea Iași** (m) ; **I.E.F.S. II — A.S.A. Bacău** (m) ; **Progresul — Crișul** (f) ; sala Constructorul, de la ora 9 : **I.E.F.S. — A.S.A. Cluj** (f) ; **Rapid — Viitorul Dorohoi** (f).

ÎNOT. Bazinul Floreasca, de la ora 9 : **concurs în cadrul campionatului municipiului București.**

VOLEI. Sala Giulești, de la ora 8 : **Construcții — Progresul Suceava** (m, B) ; **Medicina — Politehnica Brașov** (m, B) ; **Rapid — Universitatea Timișoara** (f, A) ; sala Dinamo, de la ora 8,30 : **Medicina — Universitatea Craiova** (f, A) ; **Dinamo — Penicilina Iași** (f, A) ; **Viitorul — Progresul Rm. Sărat** (f, B).

ATLETISM. Sala din parcul „23 August", de la ora 9,30 : **concursul republican al cluburilor universitare.**

RUGBY. Teren Constructorul, ora 9,30 : **Dinamo — Universitatea Timișoara** (divizia A) ; teren Olimpia, ora 10,30 ; **Olimpia — Construcții** ; teren Politehnica, ora 13 : **Politehnica — Ș.N. Oltenița** ; teren Giulești, ora 11 : **Rapid — Vulcan** (toate meciurile se dispută în cadrul diviziei B, seria I) ; teren Gloria, ora 9 : **Gloria — Cl. sp. școlar** ; teren Parcul Copilului, ora 10 : **Grivița Roșie — Șc. sp. 2** ; teren Ghencea, ora 11 : **Steaua — Constructorul** (toate partidele se desfășoară în cadrul campionatului de juniori).

PARADĂ-RIPOSTĂ

DACĂ N-AI UN BĂTRÎN, SĂ-L CUMPERI !

Îmi amintesc, din vremuri nu prea vechi, cînd eram încă junior, cum fostul meu antrenor, Ion Popescu, programa într-o anume zi din săptămînă, în orele de antrenament, vizite ale trăgătorilor din alte cluburi. De obicei, sportivi mai vîrstnici, cu mai multă experiență, care să tragă cu noi și de la care să ne îmbogățim experiența. Erau foarte utile aceste schimburi (și noi, la rîndul nostru, mergeam în alte săli) pentru că, de fiecare dată, reușeam să surprindem cîte o subtilitate tactică, descopeream că un anume procedeu tehnic se poate folosi și în alte situații ale luptei decît cele pe care le cunoșteam. Trebuie să arăt aci, pentru cei care cunosc mai puțin scrima, că, datorită multitudinii elementelor tehnice și gama acțiunilor tactice este foarte bogată, cu foarte multe posibilități de combinații, surprinzătoare uneori, chiar pentru experimentați, și că toate acestea nu se pot învăța decît văzîndu-le și simțindu-le „pe viu".

Discutînd o dată, cu profesorul meu și manifestîndu-mi satisfacția că de la fiecare trăgător „bătrîn" am învățat cîte ceva, acesta mi-a răspuns sfătos : „Dacă n-ai un bătrîn, să-l cumperi". Un proverb pe care-l cunoșteam și care venea să întregească discuția noastră.

Acum, însă, cînd îmi amintesc situația de atunci și mă uit împrejur, constat că în disciplina noastră nu prea mai avem „bătrîni" și-mi dau seama de tîlcul vorbelor de atunci.

Constat cu nostalgie că în vremea copilăriei mele, în scrimă, în toate sălile din București existau mulți „bătrîni" de acestia care, prin pasiunea lor, călăuzeau pașii tinerilor dornici să se inițieze și să progreseze. Treptat, însă, mergîndu-se pe o concepție greșită, încurajată de însuși forul de specialitate, s-a renunțat la aportul acestor „bătrîni" pentru diferite considerente. Singurul care a rezistat mai mult, poate datorită și unei superpasiuni (care, de altfel, l-a ținut prezent pe planșe pînă dincolo de 70 de ani), a fost Mihai Savu.

Îmi amintesc, de asemenea, de longevitatea, pe vremuri mult comentată, a scrimerilor și astăzi mă întîlnesc cu „bătrînii" din generația mea (să-mi ierte termenul pe care-l folosesc pentru ei, chiar în ghilimele) care-mi declară cu sincere regrete că nu mai au posibilitatea de a face scrimă.

Unii își mai amintesc, poate, (pentru că nu-i mult de atunci), de înființarea secției de scrimă de la Banca de Stat, metamorfozată mai tîrziu în actualul „Progresul". O secție nou înființată, într-o instituție care, pînă atunci, nu avusese **nici o legătură cu scrima**, dar în care s-au încadrat mulți sportivi consacrați, buni tehnicieni, pe lîngă care a crescut repede o pleiadă de tineri. Citeva exemple : maestrul emerit Tănase Mureșanu, maeștrii sportului Cornel Pelmuș, Constantin Stelian, Ștefan Tăpălagă, Dumitru Mustață, Maria Vicol și Eugenia Tărăngoiu, Barbu Ollănescu, Gheorghe Matei ș.a. Acum, din secția „Progresului", ca și din celelalte, au dispărut „bătrînii", iar dintre cei menționați mai sus mai activează numai Maria Vicol (care, o bună parte din timp, este chemată în loturi). Și se constată, acuma, că tinerii urcă mai greu treptele măiestriei. De unde generația de care vorbeam a crescut vertiginos, în 2—3 ani, actuala generație se dezvoltă de 4—5 ani, și încă nu a ajuns la nivelul înaintașilor. O altă parte s-a pierdut pe drum, fără să fi ajuns pe culmile consacrării. Probabil că mai sînt și anumite alte cauze sau greutăți. Eu, însă, am citat numai exemplul acesta, pe care-l consider foarte concludent pentru toți cei ce țin în mînă anumite frîne ale sportului armelor albe.

Dar, prin dispariția lor, „bătrînii" nu au lăsat goluri numai în instruirea tineretului, ci și în conducerile secțiilor. Birourile de secții sînt aproape inexistente sau compuse din netehnicieni, al căror aport este firesc scăzut. La fel se întîmplă în comisiile orășenești și federale, din care cauză competițiile au scăzut și ca nivel organizatoric și ca interes. Din același motiv, cred că ducem lipsă de arbitri.

Îmi îngădui să fac un apel la conducerile cluburilor cu secții de scrimă, să încerce să reactiveze, pe cît este posibil, pentru propriile lor interese, pe foștii trăgători, care le pot aduce ajutoare prețioase.

Îmi îngădui, de asemenea, să recomand secțiilor de scrimă să readucă în actualitate schimbul de experiență dintre trăgători, prin înființarea zilelor de antrenamente comune, renunțînd la acea rivalitate sportivă greșit înțeleasă și să aprecieze că aceste contacte, pe lîngă utilitatea practică, duc și la îndeplinirea unuia dintre cele mai nobile scopuri ale sportului : cunoașterea, apropierea și prietenia între sportivi.

Îmi mai îngădui, în fine să sugerez Federației române de scrimă să caute să reactiveze o serie din vechii tehnicieni, care să contribuie cu competență la progresul necontenit al scrimei românești, s-o ridice pe culmi și mai înalte.

Aci voi aprecia reactivarea, deși tardivă, a antrenorului Nicolae Nicolau, a cărui activitate a dat deja roade în rezultatele remarcabile ale sabrerilor, și-mi voi exprima nedumerirea față de rezerva manifestată cu Titus Predescu, recunoscut ca unul dintre cei mai valoroși și entuziaști organizatori pe care-i are scrima la ora actuală. Sînt numai două exemple, pe care le consider deosebit de elocvente.

Cornel GEORGESCU

Nu mi-e foame, nu mi-e sete, acuși e iar dimineață... Nu mi-e foame, nu mi-e sete, acuși..

Desen de MATTY

Cristianii

Totul evoluează foarte repede în viață și fiindcă acest proces de evoluție, pe care îl numim mai simplu progres, se petrece sub ochii noștri, aproape că trece neobservat. Din cînd în cînd, totuși, în răgazul unei clipe de tihnă sau în preajma unei acțiuni, ne invadează amintirile și răsar în fața noastră vii, autentice, vîrstele creșterii noastre. Ne amintim cu plăcere că am avut campioni mondiali universitari de schi, am avut și avem campioni balcanici și campioni internaționali. Asistăm la permanenta înnoire a echipelor noastre de competiție, cînd campionii ne părăsesc, iar tinerii le iau locul. Înțelegem, astfel, că schiul se află pe un drum bun și că, mai devreme sau mai tîrziu, prin rezultatele sale, prin prestigiul său, va pătrunde în zona de activitate în care alte discipline și-au transformat sportivii în ambasadori ai noilor noastre vremuri.

SCHIUL NOSTRU FEMININ...

Și, totuși, în optimismul nostru general avem o nedumerire. Unde este schiul feminin, pe care altădată l-au ilustrat atît de frumos Elisaveta Suciu, Elena Bîră, Magdalena Marotineanu, Elena Zangor, Elena Țampa, Margareta Arvay, Iuliana Simon, Ștefania Botcariu, Stanislava Zerman, pentru a nu cita decît cîteva dintre ele și care, la vremea respectivă, erau vîrfurile unei mase mari de schioare ?

Ultimele campionate naționale feminine ne-au adus în minte aceste gînduri. Fără să scădem cu nimic meritele personale ale Ilonei Micloș, dublă campioană (și care, cu puțină șansă, putea obține toate titlurile), și cu toate felicitările care i se cuvin pentru performanța realizată după cîțiva ani de întrerupere și în condițiile unei pregătiri... turistice, ne punem, foarte legitim, întrebarea dacă pentru schiul feminin s-a făcut totul, dacă i s-a asigurat viitorul în mod similar celui masculin. Ne vine în minte ideea că și fetele ar trebui să beneficieze de etape de pregătire în lotul reprezentativ, cu un antrenor al lor, cu un plan de pregătire și de perspectivă pe cîțiva ani, că fetele ar putea participa la cîteva etape de pregătire pe pîrtii și în condiții dificile peste hotare (ca și băieții), că și-ar putea lărgi orizontul și experiența prin participarea la întreceri internaționale în mod progresiv, judicios, și nu întîmplător, o dată pe an. Ne gîndim cu plăcere și entuziasm la posibilitatea organizării unor concursuri internaționale feminine la noi în țară. Destul de departe par vremurile cînd le-am văzut pe Postăvar, și am învățat de la ele, pe surorile Goitschel, pe Cristl Haas, Terese Obrecht sau pe Patricia du Roi de Bliqui.

N-ar fi de loc rău să fie mărită aria de selecție a schiului feminin la fiecare club, la fiecare asociație, școală sportivă sau liceu cu specific sportiv. De unde să alimentăm echipa națională, cînd principalele noastre cluburi au în secțiile de schi — simbolic — cîte o fată sau două ?

Trecînd în revistă cele de mai sus, înțelegem mai bine realul insucces al tinerei generații la naționalele de schi și întreaga lor perspectivă. Să avem, însă, încredere în fetele noastre ! Să nu uităm că Magdalena Marotineanu a obținut trei locuri II la campionatele mondiale universitare (1956 la Zakopane) și că Ilona Micloș a învins, pe Etna, o campioană olimpică de schi, și să credem că aceste rezultate pot și vor fi repetate.

Mihai BÎRA

ÎN PRAGUL RETURULUI RUGBYSTIC

(Urmare din pag. 1)

promoveze elementele de perspectivă și o concepție de joc bazată, în special, pe atac, îndrumînd munca spre învățarea și perfecționarea elementelor și procedeelor tehnice specifice atacului : în primul rînd, mișcarea în teren, schimbarea de direcție, schimbarea de ritm, fenta, mînuirea perfectă a balonului, chiar și în contact cu adversarul, lovitura de picior căzută etc. Desigur, nu trebuie neglijate nici elementele și procedeele tipice apărării.

Arbitrilor li se cere să aplice creator legea avantajului, în sensul favorizării atacului.

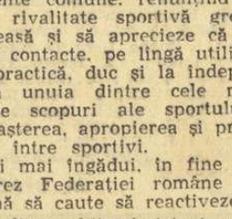

„Cavalerii fluierului" au un rol determinant în vederea desfășurării partidelor în autentic spirit rugbystic.

Jucătorii trebuie să pregătească și să perfecționeze elementele și procedeele tehnice moderne, însușindu-și și încadrîndu-se în noua orientare tactică. Numai așa ei pot deveni jucători complet, acționînd atît în apărare, cît și în atac, putîndu-se folosi de toate mijloacele tehnico-tactice ce stau la baza acestui sport.

Mi-am permis această pledoarie pentru atac și sportivitate pe terenurile noastre de rugby acum, în prag de retur, convins fiind de justețea sensului nou al manierei de joc elaborate pe plan internațional, ca și de faptul că numai însușîndu-și spiritul ei, rugbyul românesc va putea să-și păstreze prestigiul cîștigat.

CONCURSUL EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES DIN 23 MARTIE 1969

Concursul excepțional Pronoexpres din 23 martie 1969 se anunță a fi unul din cele mai atractive de la introducerea acestui sistem, deoarece beneficiază de numeroase premii : autoturisme în număr NELIMITAT, DACIA 1 100, MOSKVICI 408 cu patru faruri și radio, SKODA 1 000 MB și TRABANT 601 pentru categoriile I — a IV-a și 10 autoturisme prin tragere la sorți : 4 DACIA 1 100, 2 MOSKVICI 408 cu patru faruri și radio, 2 SKODA 1 000 MB și 2 TRABANT 601 pentru categoriile a V-a și a VI-a.

De asemenea, se mai atribuie :

50 excursii în AUSTRIA, la VIENA, cu avionul, durata circa 10 zile, prin tragere la sorți, premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Este firesc ca la un concurs de asemenea importanță participanții să-și procure cît mai multe bilete pentru a-și mări șansele de cîștig.

Cu 30 lei puteți participa la toate cele 10 extrageri — 100 de numere.

ULTIMA ZI de vînzare a biletelor este sîmbătă 22 martie 1969.

• Azi este ultima zi cînd mai puteți completa și depune buletinele dumneavoastră pentru concursul Pronosport nr. 11 de mîine.

După surprizele înregistrate la concursul de duminica trecută se așteaptă o participare și mai numeroasă la concursul de mîine.

• Nu uitați să depuneți buletinele pentru concursul suplimentar Pronosport — hochei nr. 2, în programul căruia sînt incluse cele mai atractive și echilibrate întîlniri de hochei din grupa A a campionatului mondial care se dispută la Stockholm.

LOTO

numerele extrase la tragerea din 14 martie 1969

EXTRAGEREA I : 66 78 83 41 80 56 12 44 23 42 69 25.
Fond de premii : 772 374 lei.
EXTRAGEREA A II-A : 10 34 20 65.
Fond de premii : 411 194 lei.